

Bài Giảng Luận Lễ Giáng Sinh (5)
Ánh Sáng Của Sự Cứu Vớt Cho Tất Cả Mọi Người
Lu-ca 2:29 – 32

Bài giảng của Bà Mục Sư Châu Huệ Hiền

Trong mùa Giáng Sinh, đường phố ở nhiều nơi được trang hoàng rất đẹp đẽ. Trong những đồ trang trí thường có các ngọn đèn rực rỡ. Mà phần nhiều người ta không hề nghĩ tại sao lại có những ngọn đèn này?

Hỡi các ban ơi, các ngọn đèn rực rỡ là căn cứ theo lời trong Kinh Thánh, và ý nghĩa là sâu xa lắm.

Chúa Giê-su Là Ánh Sáng Của Sự Cứu Vớt Của Chúa Trời

Sau khi cô trinh nữ Ma-ri chịu thai bởi Thánh Linh của Chúa Trời, Giô-sép vâng theo lời chỉ thị của thiên sứ mà cưới nàng về làm vợ, nhưng hai người không có ăn ở với nhau. Khi chính quyền La-mã ban hành mệnh lệnh kiểm tra dân số trên khắp Đế Quốc La-mã, Giô-sép dắt nàng trở về quê hương của mình để đăng ký. Ma-ri sinh ra con trẻ Giê-su trong một chuồng chiên ở thành Bết-lê-hem (xin đọc 2 bài giảng “Chúa Giê-su Đến Để Cứu Vớt Dân Mình Ra Khỏi Tội Lỗi” và “Bình Yên Trên Đất Cho Những Người Chúa Trời Vừa Lòng” để hiểu rõ các chi tiết). Sau tám ngày là ngày con trẻ phải chịu phép cắt bì. Khi thời gian thanh tẩy theo Luật Pháp đã hoàn tất, Giô-sép và Ma-ri đem con trẻ Giê-su lên Giê-ru-sa-lem để dâng cho Chúa Trời, tại vì Luật Pháp của Chúa Trời có chép rằng: “Mỗi con trai đầu lòng sẽ được phân biệt riêng cho Chúa.”

Lúc ấy, tại Giê-ru-sa-lem, có cụ Si-mê-ôn là người công nghĩa và sùng đạo, người đang trông đợi niềm yên ủi cho dân Y-sơ-ra-ên. Thánh Linh ngự ở trên người, và khả thị cho người biết rằng người sẽ không chết trước khi thấy Đấng Cứu Thế của Chúa Trời. Thánh Linh dắt dẫn Si-mê-ôn đi vào Đền Thờ trong lúc Giô-sép và Ma-ri đang đem con trẻ Giê-su vào để làm các thủ tục hiến dâng. Si-mê-ôn bồng ẵm con trẻ và chúc tụng Chúa Trời rằng:

Lu-ca 2:29 – 32 ²⁹ “Lạy Chúa, giờ đây xin cho tôi tớ Chúa qua đời bình yên, theo như lời Ngài đã phán. ³⁰ Vì mắt con đã thấy sự cứu vớt của Ngài ³¹ mà Ngài đã chuẩn bị trước mặt

Ánh Sáng Của Sự Cứu Vớt Cho Tất Cả Mọi Người

mọi người, ³² một ánh sáng của khai thị cho các dân ngoại, và ánh sáng của vinh diệu cho dân Y-sơ-ra-ên của Ngài.”

Trong đoạn Kinh Thánh trên, sự cứu vớt của Chúa Trời thì rất hiển nhiên là chỉ về Chúa Giê-su. Mà sự cứu vớt của Chúa Trời lại chính là ánh sáng khai thị cho các dân ngoại, và vinh diệu cho dân Y-sơ-ra-ên của Ngài (câu 30,31,32). Bởi vậy cả 3 điều này: sự cứu vớt của Chúa Trời, ánh sáng khai thị và vinh diệu đều chỉ về Chúa Giê-su Christ.

Trong bài giảng này, tôi chỉ tập trung vào sự cứu vớt của Chúa Trời và ánh sáng khai thị cho các dân ngoại.

Sự Cứu Vớt Là Cho Tất Cả Các Dân Tộc Trên Thế Gian

Xin để ý vào những chữ này trong câu 32: “một ánh sáng khai thị cho các dân ngoại”

Nguyên văn Hy-lạp của từ ngữ “dân ngoại” là “*ἔθνος*” (*ethnos*). Kinh Thánh thường dùng chữ *ethnos* này để chỉ các dân ngoại, tức là những người không thuộc dân Y-sơ-ra-ên. Và ngay trong Kinh Thánh Việt Ngữ, chữ này cũng thường được phiên dịch là “dân ngoại”.

Trong thời đại Cựu Ước, tức là thời đại trước khi Chúa Giê-su truyền giảng Tin Lành, chỉ có dân Y-sơ-ra-ên được gọi là dân của Chúa Trời, còn tất cả các dân tộc khác đều là dân ngoại. Bởi vậy dân Y-sơ-ra-ên tưởng rằng chỉ có chúng mới được hưởng ơn cứu chuộc, còn những dân ngoại đều phải chịu hư mất.

Nhưng khi cụ Si-mê-ôn được Thánh Linh dắt dẫn và dâng lời chúc tụng cho Chúa Trời, người nói rằng Chúa Giê-su là sự cứu vớt của Chúa Trời, là ánh sáng khai thị cho các dân ngoại. Đó là một điểm rất quan trọng.

Từ điểm này cho chúng ta thấy rằng các dân ngoại đều được bao gồm trong kế hoạch cứu chuộc của Chúa Trời, sự cứu vớt là cho tất cả các dân tộc trên thế gian, chứ không phải chỉ dành riêng cho dân Y-sơ-ra-ên thôi.

Quyển sách Ma-thi-ơ cũng có một đoạn Kinh Thánh chỉ ra rằng Chúa Giê-su là ánh sáng chiếu vào dân ngoại đang ngồi trong bóng tối chết chóc.

Bài Giảng Luận Lễ Giáng Sinh (5)

Ma-thi-ơ 4:15 – 16 ¹⁵ “Đất Sa-bu-lôn và Nép-ta-li, trên con đường ra biển, bên kia sông Giô-đanh, xứ Ga-li-lê của dân ngoại. ¹⁶ Dân ấy ngồi trong tối tăm, đã thấy ánh sáng lớn, và ánh sáng đã chiếu rạng trên những kẻ ngồi trong mảnh đất dưới bóng tối chết chóc.”

Xin để ý từ ngữ “dân ngoại” trong câu 15, đó chính là chữ *ethnos* trong nguyên văn Hy-lạp. Câu 16 nói rằng dân ngoại đang ngồi trong tối tăm, dưới bóng tối chết chóc. Tại sao họ ở trong tình trạng tối tăm chết chóc? Tại vì họ không nhận biết Chúa Trời Đức Gia-vê và Chúa Giê-su Christ. Tất cả những người không nhận biết Chúa Trời và Chúa Giê-su đều ở trong tình trạng tội lỗi chết chóc. Chúa Trời Đức Gia-vê có lòng nhân từ thương xót vô biên, Ngài yêu thương tất cả mọi người trên thế gian, cho nên Ngài đã sai Chúa Giê-su đến để chiếu rạng vào cuộc đời của họ, và dắt dẫn họ ra khỏi sự chết.

Đoạn Kinh Thánh Ma-thi-ơ 4:15 – 16 là trích từ quyển sách Ê-sai của Cựu Ước:

Ê-sai 9:1 – 2 ¹ Nhưng sẽ không có sự mờ mịt cho những người đã chịu buồn rầu. Trong đời xưa Chúa Trời đã làm cho đất Sa-bu-lôn và đất Nép-ta-li bị hạ xuống; nhưng trong kỳ sau Ngài đã làm cho đất gần mé biển, tức là nơi bên kia sông Giô-đanh, trong xứ Ga-li-lê của dân ngoại, được vinh hiển. ² Dân đi trong nơi tối tăm đã thấy sự sáng lớn; và sự sáng đã chiếu trên những kẻ ở xứ thuộc về bóng của sự chết.

Đoạn Kinh Thánh này cho chúng ta thấy rằng từ thời đại Cựu Ước, Chúa Trời đã báo trước rằng các dân ngoại cũng sẽ nhìn thấy ánh sáng của sự cứu vớt.

Quyển sách Lu-ca cũng nói rằng mọi người trên thế gian đều sẽ thấy sự cứu vớt của Chúa Trời:

Lu-ca 3:4 – 6 ⁴ như lời đã chép trong sách tiên tri Ê-sai rằng: “Có tiếng kêu la trong đồng vắng: ‘Hãy dọn đường của Chúa, ban bằng các lối của Ngài. ⁵ Mọi thung lũng sẽ lấp cho đầy, mọi đồi núi sẽ bị hạ xuống; đường quanh quẹo thì làm cho ngay, đường gập ghềnh thì làm cho bằng; ⁶ Và mọi xác thịt sẽ thấy sự cứu vớt của Chúa Trời.’”

Từ ngữ “xác thịt” trong câu 6 có nghĩa là loài người. Kinh Thánh thường dùng từ ngữ “xác thịt” để chỉ loài người.

Ánh Sáng Của Sự Cứu Vớt Cho Tất Cả Mọi Người

Đoạn Kinh Thánh Lu-ca 3:4 – 6 ở trên mô tả Giảng Báp-tít là tiếng kêu gọi người ta hãy dọn đường của Chúa Trời, ban bằng các lối của Ngài hầu cho mọi xác thịt (mọi người) đều thấy sự cứu vớt của Ngài.

“Đường của Chúa Trời” là con đường của sự cứu vớt. “Mọi thung lũng sẽ lấp cho đầy” có nghĩa là những người ở địa vị thấp hèn sẽ được nâng cao lên; và “mọi đồi núi sẽ bị hạ xuống” có nghĩa là những người ở địa vị cao sẽ phải hạ xuống; “đường quanh quẹo thì làm cho ngay, đường gập ghềnh thì làm cho bằng” có nghĩa là những người xảo quyệt thì phải hối cải trở nên ngay thẳng, những người hung bạo cũng phải hối cải trở nên nhu mì. Rồi tất cả mọi người đều sẽ thấy sự cứu vớt của Chúa Trời.

Giảng Báp-tít đến vào trong đồng vắng và truyền giảng ăn năn hối cải. Người là kẻ dọn đường của Chúa Giê-su (Xin đọc bài giảng “Giảng Báp-tít Dọn Đường Của Chúa Giê-su”).

Đoạn Kinh Thánh Lu-ca 3:4 – 6 cũng là trích từ quyển sách Ê-sai của Cựu Ước:

Ê-sai 40:3 – 5 ³ Có tiếng kêu rằng: “Hãy mở đường trong đồng vắng cho Gia-vê; hãy ban bằng đường cái trong đất hoang cho Chúa Trời chúng ta! ⁴ Mọi thung lũng sẽ được nâng cao; mọi núi mọi đồi sẽ bị hạ xuống; các nơi gập ghềnh sẽ làm cho bằng; các chỗ lồi lõm sẽ làm thành đồng bằng. ⁵ Bấy giờ vinh diệu của Gia-vê sẽ được khải thị, và mọi xác thịt đều sẽ thấy; vì miệng Gia-vê đã phán vậy.”

Tiên tri Ê-sai viết những lời này vào khoảng 700 năm trước khi Chúa Giê-su ra đời. Bởi vậy chúng ta thấy rằng Chúa Trời Đức Gia-vê đã sắp đặt kế hoạch cứu chuộc cho tất cả các dân tộc (cả dân Y-sơ-ra-ên lẫn dân ngoại) ngay từ lúc ban đầu. Ngài sử dụng các tiên tri trong thời Cựu Ước để báo trước về kế hoạch này. Nhưng kế hoạch này phải khởi đầu từ một dân tộc Y-sơ-ra-ên, Chúa Cứu Thế sinh ra thuộc dòng dõi của vua Đa-vít của Y-sa-ra-ên. Rồi từ khởi điểm đó, ơn cứu chuộc sẽ được truyền khắp thế gian cho mọi dân tộc.

Có Phải Tất Cả Mọi Người Trên Thế Gian Đều Sẽ Được Cứu Vớt Không?

Kế hoạch cứu chuộc của Chúa Trời Đức Gia-vê là cho tất cả các dân tộc, như vậy có phải tất cả mọi xác thịt (mọi người) trên thế gian đều sẽ được cứu vớt không?

Không, hẳn là không.

Bài Giảng Luận Lễ Giáng Sinh (5)

Ở phần trên chúng ta đã đọc Ma-thi-ơ 4:15 – 16, bây giờ chúng ta đọc một lượt từ câu 12 đến câu 17 của Ma-thi-ơ 4 để thấy rõ ý nghĩa của đoạn Kinh Thánh:

Ma-thi-ơ 4:12 – 17 ¹² Khi Chúa Giê-su nghe rằng Giăng bị bỏ tù rồi, thì Chúa trở về xứ Ga-li-lê. ¹³ Chúa rời thành Na-xa-rét mà đến ở tại thành Ca-bê-na-um bên bờ biển, trong vùng Sa-bu-lôn và Nép-ta-li, ¹⁴ để ứng nghiệm lời đấng tiên tri Ê-sai đã nói rằng: ¹⁵ “Đất Sa-bu-lôn và Nép-ta-li, trên con đường ra biển, bên kia sông Giô-đanh, xứ Ga-li-lê của dân ngoại. ¹⁶ Dân ấy ngồi trong tối tăm, đã thấy ánh sáng lớn, và ánh sáng đã chiếu rạng trên những kẻ ngồi trong mảnh đất dưới bóng tối chết chóc.” ¹⁷ Từ lúc ấy Chúa Giê-su khởi sự truyền giảng rằng: “Các người hãy hối cải, vì vương quốc Thiên Đàng đã đến gần.”

Xin để ý vào câu 17, khi Chúa Giê-su khởi sự truyền giảng Tin Lành, Chúa kêu gọi người ta phải hối cải. Sau khi mô tả Chúa là ánh sáng chiếu vào dân ngoại ngồi trong bóng tối chết chóc, thì Ma-thi-ơ nói về sự hối cải. Bởi vậy hối cải là rất mực quan trọng. Ánh sáng của Chúa quả thật chiếu rạng trên các dân ngoại, nhưng họ phải hối cải rồi mới được nhận vào vương quốc Thiên Đàng và được hưởng sự cứu chuộc.

Trong đoạn Kinh Thánh Lu-ca 3:4 – 6 ở trên cũng chỉ ra rằng đầu tiên người ta phải chịu biến đổi. Những người ở địa vị thấp hèn sẽ được nâng cao, những người ở địa vị cao sẽ bị hạ xuống, những người xảo quyệt phải chịu biến đổi trở nên ngay thẳng, những người hung bạo phải trở nên nhu mì. Rồi sau đó mọi người sẽ thấy sự cứu vớt của Chúa Trời. Như vậy có nghĩa là những người hối cải chịu biến đổi mới được thấy sự cứu vớt. Còn những người không chịu biến đổi thì không được thấy sự cứu vớt của Ngài.

Những người ở địa vị cao có chịu hạ xuống không? Đó là điều khó mà chấp nhận. Tương tự như vậy, những người xảo quyệt và những kẻ hung bạo cũng đâu có chịu biến đổi, có lẽ họ còn không chịu thừa nhận mình là xảo quyệt hay là hung bạo. Và ngay cả những kẻ ở địa vị thấp hèn cũng phải thừa nhận rằng mình là thấp hèn, rồi họ mới được nâng cao lên, mà phần nhiều người ta không chịu thừa nhận điều này.

Và hối cải không phải chỉ là sửa đổi lại những tội lỗi của mình. Chúng ta hẳn phải sửa đổi lại những tội lỗi mình đã phạm, nhưng Lu-ca 3:4 – 6 đang nói về biến đổi cả cuộc đời của mình: những người ở địa vị cao sẽ bị hạ xuống, những người ở địa vị thấp sẽ được nâng cao lên, những người xảo quyệt trở nên ngay thẳng, những kẻ hung bạo trở nên nhu mì. Đó là sự biến

Ánh Sáng Của Sự Cứu Vớt Cho Tất Cả Mọi Người

đổi hoàn toàn của cuộc đời mình, chứ không phải chỉ là sửa đổi lại một vài tội lỗi mình đã phạm. Các bạn có chịu biến đổi như vậy không?

Có lẽ người ta nói rằng: “Tôi cũng ham muốn được trở nên công nghĩa, thánh sạch, nhu mì như Chúa Trời và Chúa Giê-su vậy, nhưng tôi làm không nổi, tôi không thể trở nên ngay thẳng.”

Hỡi các bạn ơi, chúng ta hẳn không thể biến đổi chính mình trở nên giống như Chúa Trời và Chúa Giê-su vậy. Đó là điều chúng ta không thể nào làm được bằng khả năng lực lượng của mình. Nhưng nếu chúng ta thừa nhận mình là tội nhân cần sự cứu vớt của Chúa Trời, ta giao phó cuộc đời của mình hoàn toàn cho Ngài để Ngài cai quản cuộc đời của ta, thì quyền năng của Ngài sẽ biến đổi chúng ta thành những người vừa lòng Ngài.

Bởi vậy, vấn đề là bạn có muốn được biến đổi không, bạn có chịu giao phó cuộc đời của mình cho Chúa Trời để Ngài cai quản và biến đổi bạn không.

Đáp Ứng Lại Ánh Sáng Của Sự Cứu Vớt

Phần nhiều người dân Việt Nam nghĩ rằng Tin Lành và Đạo Cơ Đốc là tôn giáo của người Tây Phương, không có liên quan gì đến mình cả. Đó là ý tưởng hoàn toàn sai lầm. Từ ý tưởng sai lầm này dẫn đến hậu quả nghiêm trọng, nhiều người Việt Nam từ chối ân điển của Chúa Trời và bị hư mất.

Tín Đồ Cơ Đốc chúng ta có bổn phận phải rao truyền Tin Lành cho người dân Việt Nam. Chúng ta phải giải thích cho họ biết rõ lòng nhân từ thương xót vô biên của Chúa Trời, kế hoạch cứu chuộc của Ngài là cho tất cả các dân tộc trên thế gian.

Có người nói rằng: “Chúa Trời chọn lựa một số người, và Ngài chỉ cứu vớt những kẻ được chọn lựa, còn những kẻ không được chọn lựa thì đành phải chịu hư mất.”

Hỡi các bạn ơi, Chúa Trời yêu thương mỗi một người trên thế gian, Ngài muốn mỗi người đều được cứu vớt:

1 Ti-mô-thê 2:3 – 4 ³ Ấy là một sự lành và đẹp mắt Chúa Trời, là Cứu Chúa chúng ta, ⁴ Ngài muốn cho mọi người được cứu vớt và hiểu biết lẽ thật.

Bài Giảng Luận Lễ Giáng Sinh (5)

Nếu Chúa Trời muốn cho mọi người được cứu vớt, tại sao có một số người thì kinh lịch ân điển dồi dào của Chúa Trời, có người lại hình như không kinh lịch gì cả?

Hỡi các bạn ơi, chúng ta có thể sống còn đến giờ này là hoàn toàn nhờ vào ân điển của Chúa Trời. Mỗi một người đều đã kinh lịch ân điển của Ngài, nhưng chúng ta không nhận biết thôi. Thí dụ: Nước mưa là hoàn toàn do Chúa Trời cung cấp, nếu không có nước mưa thì loài người sẽ chết đi. Mấy năm gần nay ở tiểu bang California của nước Mỹ bị hạn hán nghiêm trọng, mà các nhà khoa học không làm được gì cả. Cho dù nước Mỹ có khoa học kỹ thuật tân tiến nhất trên thế giới vẫn phải nhờ cậy vào Chúa Trời cung cấp nước mưa.

Những kẻ có sự nghiệp rất thành công trên đời này thường nói rằng họ làm nên mọi việc bằng sự cố gắng và trí thông minh của mình. Những người này không nhận biết rằng nếu không có sự bảo hộ và giúp đỡ của Chúa Trời, họ không thể sống còn trên thế gian này, đừng nói chi là làm nên sự nghiệp thành công huy hoàng.

Hai ngàn năm về trước, Chúa Giê-su đã sinh vào thế gian này, ánh sáng của sự cứu vớt đã chiếu rọi trên hết thảy loài người, nhưng không phải tất cả mọi người trên thế gian đều được cứu vớt. Khi sự sáng chiếu vào trong cuộc đời của chúng ta, ta đáp ứng lại sự sáng bằng cách nào? Có nhiều người ta thù ghét sự sáng và tránh xa sự sáng. Chỉ có những người vui lòng đến cùng sự sáng và đi theo sự sáng mới được cứu vớt:

Giăng 3:19 – 21 ¹⁹ Sự phán xét đó là như vậy: sự sáng đã đến thế gian, mà người ta ưa sự tối tăm hơn sự sáng, vì việc làm của họ là gian ác. ²⁰ Bởi vì phàm ai làm ác thì ghét sự sáng và không đến cùng sự sáng, e rằng công việc của mình phải bị phơi bày ra. ²¹ Nhưng kẻ nào làm theo lẽ thật thì đến cùng sự sáng để bày tỏ ra các việc của người đã làm trong Chúa Trời.